

Sygn. akt. I C 130/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Łąncucie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Beata Faff

Protokolant: Beata Młynek

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2015 r. w Łąncucie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej D. M. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego J. M.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. zs. w W.

o zapłatę kwoty 4.000 zł

I./ zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. zs.

w W. na rzecz małoletniej powódki D. M. tytułem zadośćuczynienia kwotę 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych),

II./ zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. zs.

w W. na rzecz małoletniej powódki D. M. tytułem odszkodowania kwotę 325,14 zł (trzysta dwadzieścia pięć złotych 14/100),

III./ w pozostałej części powództwo oddala,

IV./ zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. zs.

w W. na rzecz małoletniej powódki D. M. kwotę 116 zł (trzysta sześćdziesiąt sześć złotych), tytułem zwrotu części opłaty stosunkowej od uwzględnionej części powództwa i kwotę 300 zł (trzysta złotych), tytułem zwrotu wydatków na opinię biegłego oraz kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

V./ nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. zs. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łąncucie kwotę 53,29 zł (pięćdziesiąt trzy złotych 29/100), tytułem uzupełnienia zaliczki na koszt opinii biegłego,

VI./ w pozostałej części kosztami postępowania obciąża powódkę.

Sygn. akt I C 130/13

UZASADNIENIE WYROKU

Sądu Rejonowego w Łąncucie z dnia 24.04.2015r.

Pozwem z dnia 24.04.2013r. powódka małoletnia D. M., reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego J. M., zastępowanego przez pełnomocnika radcę prawnego J. S., domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwa (...) SA z/s w W. kwoty 4.000 złotych tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi

odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a nadto zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu żądania pozwu pełnomocnik powódki podał, iż swoje roszczenie wywodzi ona z wypadku, jakiemu uległa na turnusie zorganizowanym w ośrodku, którego zarządca jest objęty ubezpieczeniem OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym.

W odpowiedzi na pozew pozwany Towarzystwo (...) SA z/s w W., działając przez pełnomocnika radcę prawnego R. J., wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, poddając w wątpliwość okoliczności zdarzenia oraz odpowiedzialność pozwanego za jego skutki.

Na rozprawie w dniu 28.10.2013r. pełnomocnik powódki sprecyzował, iż na dochodzoną pozew kwotę składają się : kwota 500 złotych tytułem odszkodowania / koszty związane z udzieleniem powódce pomocy medycznej i sprawowania opieki przez osoby trzecie/ oraz kwota 3.500 złotych z tytułu zadośćuczynienia za ból i doznaną krzywdę związaną z doznanymi obrażeniami ciała.

Kolejnym pismem z dnia 9.10.2014r. pełnomocnik powódki uściślił, iż na kwotę odszkodowania składają się następujące należności :

- koszt przejazdu na trasie S. – K. i z powrotem – 35 km x 2 x 0,8358 zł za 1 km przebiegu samochodu o poj. silnika 900 ccm - 58,50 zł
- opieka osoby dorosłej nad powódką w trakcie wyciągania drzazg przez lekarza w S., podczas podróży do szpitala w K. i podczas pobytu w szpitalu / 5 h x 12 zł = 60 zł /
- koszt dowodu powódki do szkoły i z powrotem 8 dni x 7,5 km – 60 km x 0,8358 = 50,14 zł
- czas rodziców poświęcony na dowóz powódki do szkoły i z powrotem – 8 dni x 30 min. = 4 godz. x 12 zł = 48 zł
- koszty związane z dojazdem na wizyty lekarskie i zabiegi - 15 km x 0,8358 zł = 12,50 zł
- czas rodziców poświęcony na dowóz powódki na wizyty lekarskie i zabiegi – 8 godz. x 12 zł = 96 zł

łącznie – 325.14 złotych. Dodatkowo pełnomocnik powódki wniósł o zasądzenie odszkodowania w kwocie 1.675 złotych za doznany uszczerbek na zdrowiu.

Z kolei pismem z dnia 3.11.2014r. / k. 178/ pełnomocnik powódki sprecyzował, iż żąda kwoty 2.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez powódkę krzywdę oraz kwoty 2.000 złotych, obejmującej wydatki i koszty leczenia oraz odszkodowanie z tytułu uszczerbku na zdrowiu.

Sąd ustalił, co następuje :

W sierpniu 2012r. 14 - letnia D. M. wyjechała na turnus zorganizowany przez (...) Stowarzyszenie (...) z (...) -elita”.

W dniu 30.08.2012r., na dwa dni przed zakończeniem turnusu, wczasowicze przebywali nad zalewem w S.. Korzystali z kąpieliska nad zalewem. Po wyjściu z wody dzieci przebywały na drewnianym pomoście, obok którego wywieszona było ostrzeżenie o treści : „ Uwaga drzazgi Zaleca się nosić obuwie”. W pewnym momencie w część podeszwy lewej stopy powódki wbiły się, wystające z pomostu drzazgi, powodując ból i krwawienie. Część drzazg została od razu usunięta przez miejscowego lekarza. Następnie powódka wraz z opiekunką udały się do szpitala w K., gdzie w znieczuleniu miejscowym wyciągnięto kilka kolejnych drzazg. Lekarz poinformował dziewczynkę, iż pozostałe ciernie powinny „wyjść” samoistnie, razem z ropą, gdy rana oropieje. Ponieważ jednak niektóre kolce utknęły bardzo głęboko konieczna była interwencja chirurgiczna. W dniu 3.09.2013r. powódka otrzymała skierowanie do szpitala. Ostatni cierni udało się usunąć dopiero w Szpitalu w Ł. w dniu 5.09.2013r. w znieczuleniu ogólnym. Po zabiegu powódka

otrzymała antybiotyk i leki przeciwbólowe. Po ok. 3-4 dniach od zabiegu wróciła do szkoły. W dniu 17.09.2013 r. w związku z wygojeniem się rany, po zdjęciu szwów, leczenie zostało zakończone.

W tym samym dniu trójka innych dzieci doznała podobnych urazów jak powódka D. M..

W wyniku przedmiotowego zdarzenia powódka doznała naruszenia czynności ciała na okres poniżej siedmiu dni. Od momentu urazu do czasu usunięcia pierwszej drzazgi i zaopatrzenia w szpitalu w K. dolegliwości bólowe utrzymywały się na poziomie 1-2 stopni w 10 –stopniowej skali (...), do dnia usunięcia ostatniej drzazgi na poziomie 1, zaś bezpośrednio po zabiegu na poziomie 2 przez 2-3 dni. Wydłużony czas trwania dolegliwości bólowych spowodowany był późnym usunięciem wszystkich ciał obcych, które powinny zostać usunięte już w dniu zdarzenia.

/bilet wstępu do S. P. (...) k. 9, 91, zaświadczenie lekarskie –k. 10, 93, dokumentacja medyczna – k. 11-13, 92, 94-95, opinia biegłego W. S. – k. 113, zeznania świadków: B. M. – k. 159-160, M. S. – k. 160, kserokopia ostrzeżenia o drzazgach – k. 84 /

Pismami z dnia 16.10.2012r. i z dnia 7.02.2013r. pełnomocnik powódki wezwał organizatora turnusu do zapłaty kwoty 4.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Pisma zostały przesłane pozwanemu, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, odmówił wypłaty świadczenia decyzją z dnia 13.02.2013r.

/ przesądowe wezwania do zapłaty wraz z dowodami nadania – k. 14-18, 88-89, pismo Prezesa Zarządu S. P. (...) k. 19, 87, pismo ubezpieczyciela – k. 20, pismo z dnia 13.02.2012r. – k. 78/

Pozwanego łączyła z ubezpieczającym – Gminą S. w okresie od 7.02.2012r. do 6.02.2013r. umowa (...) Odpowiedzialności Cywilnej z Tytułu Prowadzenia Działalności Gospodarczej lub Użytkowania Mienia potwierdzona polisą seria (...) z dnia 1.02.2012r. Na mocy certyfikatu nr 7/10 z dnia 1.02.2012r. ubezpieczeniem objęto również ubezpieczonego (...) Sp. z o.o. Zakres ochrony ubezpieczeniowej został określony w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej z Tytułu Prowadzenia Działalności Gospodarczej lub Użytkowania Mienia zatwierdzonych uchwałą zarządu pozwanego nr (...) z dnia 19.05.2009r.

Do zdarzenia z udziałem małoletniej D. M. doszło na drewnianym pomoście, położonym na terenie kąpieliska S. P. (...). Przedmiotowy pomost posiadał ważny przegląd techniczny. Kąpielisko z kolei, będące inwestycją Gminy S. jest zarządzane i utrzymywane przez (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy koncesji z dnia 30.05.2012r.

Przed sezonem letnim pomost został pokryty substancją wyrównującą jego powierzchnię. Dodatkowym działaniem prewencyjnym, zastosowanym przez administratora obiektu było ostrzeżenie o drzazgach uwidocznione na tablicy ostrzegawczej oraz zamieszczone w regulaminie obiektu.

Mimo zabezpieczenia pomostu przed sezonem letnim specjalna bejca na skutek oddziaływania wody i słońca nie udaje się administratorowi kąpieliska wyeliminować zagrożenia wynikającego z tworzących się drewnianych drzazg.

/ polisa ubezpieczeniowa – k. 96-97, k. 103-104, certyfikaty do polisy- k. 98-102, OWU – k. 63-74, zgłoszenie szkody – k. 75, umowa koncesji na usługi obejmujące zarządzanie kompleksem turystycznym w S. – k. 79-82, kserokopia ostrzeżenia o drzazgach – k. 84, protokół z okresowego przeglądu technicznego stanu obiektu budowlanego – k. 134, zeznania świadka R. N. – k. 208 /

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, opinii biegłego oraz zeznań świadków.

Moc dowodowa dokumentów nie była przez żadną ze stron kwestionowana i nie budziła żadnych wątpliwości. Z kolei opinia biegłego została sporządzona zgodnie z jego wiedzą specjalistyczną i doświadczeniem zawodowym, a zawarte w niej wnioski końcowe zostały poparte odpowiednią argumentacją.

Sąd uznał za wiarygodny materiał dowodowy również zeznania świadków, którzy opisali przebieg zdarzenia oraz charakter i natężenie dolegliwości fizycznych powódki związanych z doznany urazem oraz skutki wypadku związane

z jej codziennym funkcjonowaniem. Zeznania matki powódki w tym zakresie w pełni korespondują z wnioskami z opinii biegłego oraz dokumentacją medyczną z leczenia D. M.. W świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego ich wiarygodność nie budzi żadnych wątpliwości.

Za podstawę ustaleń w zakresie żądania przez powódkę zwrotu kosztów dojazdu do szkoły i na wizyty lekarskie oraz kosztów opieki Sąd przyjął zeznania świadka B. M..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przedmiotowej sprawie zostało oparte na treści art. 444 §1 kc, 445§1 kc i art. 822§1 kc, zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Odszkodowanie przewidziane w art. 444 § 1 k.c. obejmuje wszelkie wydatki (koszty) pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne i celowe. W grupie tych wydatków tradycyjnie wymienia się koszty leczenia (pobytu w szpitalu, pomocy pielęgniarstwa, koszty leków), specjalnego odżywiania się, nabycia protez i innych specjalistycznych aparatów i urządzeń (np. protez, kul, aparatu słuchowego, wózka inwalidzkiego). Zalicza się do niej również wydatki związane z transportem chorego na zabiegi i do szpitala, koszty związane z odwiedzinami pacjenta w szpitalu czy wynikające z konieczności specjalnej opieki i pielęgnacji nad chorym, koszty zabiegów rehabilitacyjnych, wreszcie koszty przygotowania do innego zawodu (wyrok SA w Łodzi z dnia 27.02.2013r., I ACa 1199/12, LEX nr 1289504).

Z kolei zadośćuczynienie, o którym mowa w art. 445 § 1 k.c., stanowi rekompensatę pieniężną za krzywdę niemajątkową, a związaną z ujemnymi przeżyciami związanymi z cierpieniem fizycznym i psychicznym, wynikającym m.in. z uszkodzenia ciała. W tym przypadku podstawę ustalenia odpowiedniego zadośćuczynienia stanowią przede wszystkim konsekwencje uszkodzenia ciała, a więc rozmiar krzywdy jakiej poszkodowany doznał. Odnosi się to w szczególności do nasilenia cierpienia i ich długotrwałości, stanu ogólnego poszkodowanego oraz do trwałości następstw wypadku. Decydujące znaczenie dla określenia sumy pieniężnej zadośćuczynienia ma tu rozmiar doznanej krzywdy, skoro zadośćuczynienie ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej, wyrażającej się doznaną krzywdą w postaci cierpienia fizycznych i psychicznych (wyrok SA w Katowicach z dnia 23.05.2013r., V ACa 125/13, V ACa 125/13, LEX nr 1322477). Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie cierpienia. W związku z tym winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne, jak i psychiczne (wyrok SA w Łodzi z dnia 12 kwietnia 2013 r., I ACa 1382/12, LEX nr 1313327). Zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę ma na celu naprawienie, poprzez rekompensatę pieniężną, szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpienia fizycznych i psychicznych. Zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, a więc musi być utrzymana w rozsądnych granicach. O rozmiarze należnego zadośćuczynienia powinien decydować rozmiar doznanej krzywdy, tj. stopień cierpienia fizycznych i psychicznych, ich intensywność, czas trwania, nieodwracalność następstw i inne okoliczności, których nie sposób wymienić wyczerpująco, a które w każdym wypadku mają charakter indywidualny (wyrok SA w Białymstoku z dnia 17.05.2013r. , I ACa 153/13, LEX nr 1321902).

W judykaturze ukształtowały się kryteria, którymi należy kierować się określając wysokość zadośćuczynienia. W wyroku z dnia 1.04.2004 roku , II CK 131/03 Sąd Najwyższy wskazał, iż „ wobec niewymierności szkody majątkowej-kryteria rozstrzygające o wysokości zadośćuczynienia nie dają się sprowadzić do prostego schematu. Określając wysokość „odpowiedniej sumy“ Sąd powinien niewątpliwie kierować się celami oraz charakterem zadośćuczynienia i uwzględnić wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej szkody niemajątkowej. Podstawowe znaczenie musi mieć rozmiar doznanej krzywdy, o której decydują przede wszystkim takie czynniki jak rodzaj uszkodzenia ciała czy rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter polegający zwłaszcza na kalectwie , długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpienia fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego i jego szanse na przyszłość oraz poczucie nieprzydatności społecznej.

Przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego wysokość zadośćuczynienia powinna być utrzymana w rozsądnych granicach odpowiadającym aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Ustalając kwotę zadośćuczynienia należy brać pod uwagę przede wszystkim nieodwracalność skutków naruszenia dobra osobistego, osobistą sytuację osoby poszkodowanej, w której znalazła się ona na skutek naruszenia dobra osobistego oraz jej przyszłe perspektywy życiowe.

Przy uwzględnieniu powyższych poglądów prawnych oraz całokształtu okoliczności przedmiotowej sprawy Sąd uznał za uzasadnione żądanie zasądzenia kwoty 2.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika bowiem, iż w dniu zdarzenia małoletnia powódka przebywała nad zalewem w S. wraz z grupą wczasowiczów w celach rekreacyjnych. Kuracjusze zażywali kąpeli, co wiązało się z kolei z korzystaniem z drewnianego pomostu. Jest oczywistym, iż podczas wejścia i wyjścia z wody nie mieli na sobie obuwia. W tym okolicznościach Sąd uznał, iż umieszczenie przez administratora obiektu obok pomostu ostrzeżenia o drzazgach i zalecenie korzystania z obuwia nie zwalnia ubezpieczyciela od wypłaty zadośćuczynienia i odszkodowania za skutki zdarzenia z dnia 30.08.2012r. Nie budzi bowiem żadnych wątpliwości okoliczność, iż podczas korzystania z drewnianego pomostu, nawet używając obuwia, np. kłapek kąpielowych nie sposób – przy wchodzeniu i wychodzeniu z wody mieć na nogach założone obuwie. Ze względu na przeznaczenie pomostu administrator obiektu, na którym jest położony powinien zadbać o to, by był on wykonany z takich materiałów lub zabezpieczony w taki sposób, aby skutecznie wyeliminować zagrożenie uszkodzenia ciała korzystających z niego letników. Jednocześnie mając na uwadze rodzaj uszkodzenia ciała powódki, okoliczności zdarzenia / zakończenie wakacyjnego wypoczynku/, czas leczenia, dyskomfort z tym związany, natężenie i czas trwania dolegliwości bólowych, utrudnienia w codziennym funkcjonowaniu, zwłaszcza swobodnym przemieszczaniu się, Sąd uznał za odpowiednią dla zrekompensowania powódce doznanej krzywdy kwotę 2.000 złotych zadośćuczynienia.

Sąd uznał również za uzasadnione w świetle zasad doświadczenia życiowego koszty związane z pomocą rodziców małoletniej powódki, poniesione z tytułu przejazdów na wizyty lekarskie, do szkoły oraz z tytułu wzmoczonej opieki nad córką - w łącznej kwocie 324,14 złotych. W pozostałym zakresie powództwo jako nieudowodnione zostało oddalone. Powódka, mimo reprezentowania przez fachowego pełnomocnika nie przedstawiła bowiem żadnych dowodów na poparcie twierdzeń, iż dodatkowo doznała ona uszczerbku majątkowego w kwocie 1.675 złotych, będącego konsekwencją zdarzenia z dnia 30.08.2012r.

O kosztach postępowania orzeczono, zgodnie z wynikiem postępowania, w oparciu o art. 100 kpc w zw. z §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu / tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 490/.